ENDEVINALLES

He estat criat en el camp
coberta de vels verdodos.
Aquell qui plora per mi
és el qui m'ha fet a trossos.

L ☐ ☐ ☐ B ☐

Un convent de monges blanques,
dos frares que les tanquen,
dos miralls que les miren
i dos degotalls que ragen.

L ☐ C ☐ ☐ ☐

Té pell com les persones,
i és bona per menjar,
surt quan comença el fred
i en donen per tot l'any.

L ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Y ☐

Una vella reganyosa
té una dent a la corona,
i amb aquella dent
crida a tota la gent.

L ☐ ☐ ☐ ☐ P ☐ ☐ ☐

Plana com la mà,
blanca com la neu,
parla sense boca,
camina sense peu.

L ☐ ☐ ☐ ☐ T ☐

Neixo al bosc i a la masia,
puc dir que vell no em faig gaire,
amb el meu cos mercadegen,
i la pell va a cal drapaire.

☐ L ☐ ☐ ☐ ☐ L ☐

Sóc feta de ferro,
tinc vàries dentetes,
i els secrets els guardo
com guardo pessetes.

☐ A ☐ ☐ ☐ U

Sense mi l'home no viu,
ja que jo sóc sa alegria,
i tant en nit com en dia
sempre surto del meu niu.

E ☐ D ☐ ☐ ☐ ☐

El que puja a l'autobús
desde Sant Andreu a Sants,
quan arriba en el lloc,
sabeu què es troba a les mans?

E ☐ ☐ D ☐ ☐ ☐

Tinc títol i no sóc noble,
tinc marges i no sóc riu,
sóc molt blanc i sóc molt negre,
amb mi es plora i amb mi es riu

☐ L D ☐ ☐ ☐ ☐